

עיונים בחטא, בסבל, בתקווה ובדרך האמיתית (א')

1

הדרך האמיתית עוברת על גבי חבל, שאינו מתוח כגובה, אלא מעט מעל פני הקרקע. נראה כי נועד להכשיל יותר משילכו עליו.

2

כל השגיאות האנושיות הן קוצר רוח, קטיעת השיטתי בטרם עת, קיבוע למראית עין של העניין למראית עין.

3

שני חטאי-על יש לבני האדם, וכל האחרים נגזרים מהם: קוצר רוח ורישול. בגלל קוצר הרוח גורשו מגן העדן, בגלל הרישול אינם חוזרים אליו. ואולי יש רק חטא-על אחד: קוצר הרוח. בגלל קוצר הרוח גורשו, בגלל קוצר הרוח אינם חוזרים.

4

צללים רבים של הנפטרים אינם עוסקים אלא בליקוק מימיו הגואים של נהר המתים, כי הוא יוצא מאיתנו וטעמו עדיין מלוח כטעם הים שלנו. אז נרתע הנהר מרוב גועל, זורם לאחור וסוחף את המתים בחזרה אל החיים. ואילו הם מאושרים, שרים שירי תודה ומלטפים את הנהר הזועם.

5

מנקודה מסוימת ואילך אין עוד חזרה. אל הנקודה הזאת יש להגיע.

6

הרגע המכריע בהתפתחות האנושית מתמשך על כן, הצדק עם התנועות הרוחניות המהפכניות המכריזות כי כל מה שקדם להן הוא אין ואפס, שהרי עדיין לא קרה דבר.

7

אחד מאמצעי הפיתוי היעילים ביותר של הרוע הוא הקריאה למאבק.

8

זה כמו המאבק עם נשים, המסתיים במיטה.

9

א' נפוח מאוד, הוא מאמין שהתקדם מאוד בדרכו, מפני שכאובייקט מושך יותר ויותר, הוא מרגיש חשוף לעוד ועוד פיתויים מכיוונים שכלל לא היו מוכרים לו עד כה.

10

אבל ההסבר הנכון הוא ששטן גדול התנחל בו, ואינספור קטנים יותר מצטרפים כדי לשרת את הגדול.

11/12

מגוון ההשקפות שאפשר להחזיק בהן, למשל על תפוח: השקפת הילד הקטן, המוכרח למתוח את צווארו כדי לראות בקושי את התפוח שעל השולחן, והשקפת אבי המשפחה, הנוטל את התפוח ופשוט מגיש אותו לְסועד עימו.

13

אות ראשון לתחילתה של הכרה היא המשאלה למות. החיים האלה נראים בלתי נסבלים, חיים אחרים נראה שאין להשיג. אין מתביישים עוד ברצון למות; מבקשים לעבור מן התא הישן, השנוא כבר, אל תא חדש, שעוד נלמד לשנוא. מסייעת בכך שארית של אמונה, שבמהלך המעבר יזדמן במקרה האדון אל הפרוזדור, יביט באסיר ויאמר: "אותו אל תכלאו שוב. הוא בא אלי."

14

אילו הלכת על גבי מישור, אילו היה לך רצון טוב ללכת ואף-על-פי-כן נסוגות לאחור, כי אז היה זה עניין נואש; אבל אתה מטפס בעלייה תלולה, כה תלולה כפי שאתה עצמך נראה מלמטה, ועל כן מבנה הקרקע הוא הגורם לנסיגות, ואסור לך להתייאש.

15

דרך בסתיו: זה עתה טואטאה, ומיד היא שבה ומתכסה בעלים יבשים.

16

הלך כלוב לחפש לו ציפור.

17

במקום הזה עוד לא הייתי מימי: הנשימה משתנה, מסנוור מן השמש כוכב הזוהר לידה.

18

אילו אפשר היה לבנות את מגדל בבל בלי לטפס עליו, היה הדבר מותר.

19

אל תתן לרוע לגרום לך להאמין, שתוכל להסתיר מפניו סודות.

20

ברדלסים פורצים אל המקדש וגומעים את כדי הקורבן עד תום; הדבר חוזר על עצמו שוב ושוב; לבסוף אפשר לחשב זאת מראש, וזה הופך לחלק מן הטקס.

21

יציב כמו היד האוחזת באבן. אך היא אוחזת בה כדי לְיִדוֹתָהּ הרחק ככל האפשר. אבל גם אל המרחק הזה מוליכה הדרך.

22

אתה המשימה. סביב־סביב אין שום תלמיד.

23

מן היריב האמיתי זורם אל תוכך אומץ אין קץ.

24

לתפוס את המזל, שהקרקע עליה אתה עומד אינה יכולה להיות גדולה מזוג כפות הרגליים המכסות אותה.

25

איך אפשר לשמוח על העולם, אלא בשעה שבורחים אליו?

26

מקומות מסתור יש לאינספור, הצלה יש רק אחת, ואילו אפשרויות ההצלה רבות כמו מקומות המסתור.

*

יש מטרה, אבל אין דרך; מה שאנו מכנים דרך, אינו אלא היסוס.

27

לעשות את השלילי עדיין מוטל עלינו, החיובי כבר ניתן לנו.

28

משעה שאתה קולט בתוכך את הרוע, שוב אין הוא דורש להאמין לו.

29

הכוונות הסמויות שבהן אתה קולט לתוכך את הרוע אינן שלך, אלא של הרוע.

*

החיה מחלצת את השוט מידי האדון ומצליפה בעצמה כדי להיות לאדון, ואינה יודעת כי אין זו אלא פנטזיה, שיצרה קשר חדש ברצועת השוט של האדון.

30

הטוב, במובן מסוים, לא ינוחם.

31

אינני שואף לשליטה עצמית. שליטה עצמית פירושה: לרצות להשפיע על מקום אקראי בקרינה האינסופית של קיומי הרוחני. אבל אם עלי ליצור סביבי מעגלים כאלה, מוטב לי לעשות זאת בלא מעש, מתוך מבט של הערצה בלבד בקומפלקס האדיר, ולקחת עימי רק את החיזוק שהמחזה הזה מצידו מעניק.

32

העורבים טוענים שעורב יחיד יכול להרוס את השמים. אין ספק בדבר, אך אין כאן כל ראייה נגד השמים, כי השמים פירושה הוא: אי-אפשרותם של עורבים.

33

הקדושים המעונים אינם ממעיטים בערך הגוף: הם מניחים לרוממו על הצלב. ובכך הם תמימי דעים עם יריביהם.

34

חיורונו הוא זה של הגלדיאטור אחרי קרב, מלאכתו היתה סיוד של איזו פינה באחד המשרדים.

מגרמנית: רן הכהן

(החלקים הבאים של יצירה זו יפורסמו ב**מוענים 2** וב**מוענים 3**).